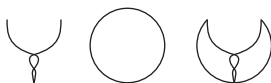

Sjælekald

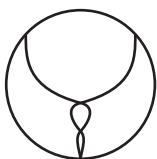
Af samme forfatter

Sjælefrø 2012
Lyt 2012
Sjælekraft 2012

Michael von Bülow

Sjælekald

VERGIL

Sjælekald

© Michael von Bülow 2013

Udgivet af forlaget Vergil, www.vergil.dk

Tryk: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Tyskland

2. udgave

ISBN 978-87-995127-3-7

Indhold

	SIDE
SANGEN FRA FADEREN	7
SANGEN FRA MODEREN	59
SANGEN FRA BARNET	111
VERSFORTEGNELSE	162

Sangen fra Faderen

1

Jeg er Faderen, dit
hjem i himlen.

Fra de lyse sale,
hvor dit væsen bor,
ser du Solen male,
farve vores jord.
Med sit sjælemaleri
skaber den en sand kopi
af sit himmelrige.

2

Fra mig udgår alt liv.

*Gyldne er de arme,
der os livet rækker,
kærlig er den varme,
som på jord det vækker.
Ved sit stjernestøv at strø
på det vinterfrosne frø
giver sol det ånde.*

3

Fra mig er du selv udgået.

*Båret af et bølgelag,
ført ad lysets veje,
fløj du ned fra himlens tag
til et jordisk leje,
hvor du vågned' til en sang,
der af kærlig omsorg klang,
moders bløde stemme.*

4

*Gudsfrøet gav jeg dig
i vuggegave.*

*Som en lykkekim blev lagt
i dit hjertes lomme
kæmpers styrke, kongers pragt,
lyse tiders komme.
Hvad du ønsker, skal du få,
dersom du tør stole på,
hvad din sjæl dig hvisker.*

5

*I tider har frøet slumret
i dit hjerte.*

*Til den dag et sjælepip,
når du mindst det aner,
giver i dit sind et gib,
ryster dine vaner,
slumrer frøet trygt og godt
i sit gyldne hjerteslot
under lysets vågen.*

6

*I tider har din sjæl været
bundet i stoffet.*

*Bag ved væg og pille,
uden mindste lyd,
vogter hjertet stille
på sin sjæledyd.
Som et gyldent bur
er dets blanke mur
for et frihedsvæsen.*

7

*Nu er tiden kommet for
sjælen at gøre sig fri.*

*Åndens liv gør pladsen trang,
noget må der gøres,
af en ensom sangfugls sang
bør et hjerte røres.
Med en livsens symfoni
stemmer sjælen kraftfuldt i
for sit bur at sprænge.*

8

*Jeg hører sjælens frihedskald
og svarer.*

*I den lyse himmelhal
mærkes sjælens længsel,
høres fjernt et frihedskald
fra dens gyldne fængsel.
På den tid, en tanke ta'r,
udgår der fra Lyset svar,
som dens lod vil ændre.*

9

*Min stemme kalder gudsfrøet
i dig til live.*

*Sangen fra det høje
trænger gennem alle lag,
alting må den føje,
livets ånd til velbehag.
Af dens tone vækkes
frøet blidt og klækkes
til et større liv.*

10

Af frøet spirer det gyldne
menneske frem.

Åndens vilje lyde
må det lille sjæleskud,
lade spirer skyde
fra sit skød i lyset ud.
Gyldne er de lemmer,
som fra frøets gemmer
ser den nye dag.